

CUPRINS

Polonia: Sărăcie și excluziune socială în țări ale Uniunii Europene - Publicație

Estonia: Resurse financiare limitate pentru șomeri pentru a demara propria afacere

Italia: Noutăți de la Vol.To

România: Educația este cheia ieșirii din sărăcie – oare?

Olanda: Noutăți de la Leido

Spania: Noutăți de la CECE

Together
Against
Poverty

Erasmus+

Acest proiect a fost finanțat cu sprijinul Comisiei Europene. Această publicație reflectă numai punctul de vedere al autorilor și Comisia sau Agenția Națională nu este responsabilă pentru eventuala utilizare a informațiilor pe care le conține.

Primul produs al proiectului „TAP – Împreună împotriva sărăciei” este un studiu referitor la fenomenul sărăciei și excluziunii sociale în țările reprezentate în parteneriatul de proiect.

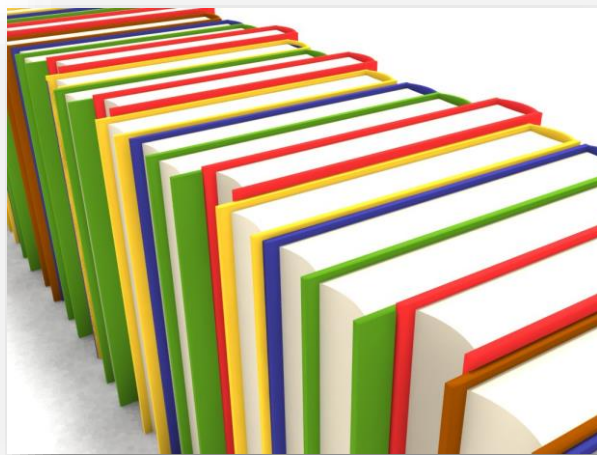
Primul produs al proiectului „TAP – Împreună împotriva sărăciei” este un studiu referitor la fenomenul sărăciei și excluziunii sociale în țările reprezentate în parteneriatul de proiect.

Lucrarea este structurată pe patru capitole. **Primul** este dedicat abordării teoretice a fenomenului sărăciei și excluziunii sociale, cu precădere definițiilor care s-au formulat în literatura de specialitate. Același capitol prezintă date referitoare la subiect în cele șase țări partenere: Estonia, Spania, Olanda, Polonia, România și Italia. Aceste date se referă în primul rând la situația demografică și socială în fiecare țară și oferă o trecere în revistă a statisticilor existente, precum și a cercetărilor care s-au efectuat în domeniul sărăciei și excluziunii sociale.

Capitolul al doilea prezintă metodologia cercetării, ipotezele, variabilele și instrumentul de cercetare – un ghid de interviu de profunzime cu o secțiune de anchetă. Capitolul oferă, de asemenea, detalii despre cercetarea realizată în fiecare țară și discută rezultatele socio-demografice ale studiului. Merită menționat faptul că în fiecare țară s-au realizat câte 15 interviuri – deci un număr total de 90 interviuri au stat la baza acestei publicații.

Capitolul al treilea este dedicat rezultatelor studiului realizat cu persoanele afectate de sărăcie și excluziune socială și persoanele aflate în risc de sărăcie. Acest capitol include descrierea situației economice a respondenților, felul cum funcționează în societate, precum și rezumatul răspunsurilor oferite la anchetă. În acest mod, în plus față de răspunsurile relativ generale, am obținut și date specifice despre situația financiară și modalitățile de abordare particulară a situațiilor dificile cu care se confruntă respondenții.

Capitolul final, **al patrulea**, prezintă modalități de prevenire și de părăsire a situației de sărăcie și excluziune socială, bazat pe informațiile oferite de către respondenți. Acest capitol mai include evaluarea funcționării sistemelor de asistență socială existente și sugestii pentru schimbări, precum și evaluarea competențelor antreprenoriale ale respondenților și discuții referitoare la posibilitatea de a demara propria afacere. Concluziile prezintă pattern-urile observate, care s-ar putea dovedi utile în activitatea de cercetare din domeniu.

Publicația va fi disponibilă în format digital și pe suport de hârtie începând din august 2015.

În cadrul proiectului „TAP – Împreună împotriva sărăciei”, am intervievat 10 reprezentanți ai instituțiilor de asistență socială din Estonia și am analizat răspunsurile pe care le-am obținut. Șapte dintre respondenți reprezintă Biroul pentru Șomaj, care oferă cursuri de formare și calificare pentru piața muncii, oportunități de ucenicie la diverse locuri de muncă și cluburi de lucru. De asemenea, acest birou oferă servicii pentru persoanele cu dizabilități care au nevoie de asistență, instrumente speciale și sprijin pentru obținerea unui loc de muncă. Doi dintre respondenți oferă consiliere pentru carieră. Un respondent a menționat faptul că rolul Biroului pentru Șomaj este important „deoarece avem mulți clienți și îi ajutam să găsească loc de muncă. Sunt specializat în oferirea de consiliere pentru carieră și lucrez cu baze de date pentru a ajuta persoanele să își întocmească CV-ul, să se pregătească pentru interviuri și să acceseze informații despre diverse oportunități de angajare. Lucrez cu grupuri și cu indivizi.” Un alt respondent care lucrează la Liceul Economic ne-a spus: „colegii mei îi învață pe șomeri să scrie un plan de afaceri și să încerce să obțină fonduri de la Departamentul de Dezvoltare Estonian.” Acest respondent elaborează și oferă formări în domeniul dezvoltării competențelor antreprenoriale pentru persoanele sărace sau excluse social, precum și celor care se află în situație de risc. Deși instituția sa nu oferă astfel de servicii în mod normal, un respondent de la Consiliul Local din Tallin ne-a mărturisit că ajută indivizi care sunt în situație de sărăcie sau excluziune socială. Un altul, care are un cabinet de psihologie, oferă formări în domeniul său de expertiză. Toate persoanele intervievate au enumerat exemple de activități pe care le derulează instituțiile de asistență socială.

Cooperarea dintre instituțiile menite să combată sărăcia și excluziunea socială, conform celor spuse de respondenți, include: cooperare inter-agenții, care este foarte slabă încă, însă Biroul pentru Șomaj cooperează cu municipalitățile și cu birourile de asistență socială, cu Crucea Roșie și cu cantinele pentru săraci. Au fost menționate și inițiative ale societății civile, ale organizațiilor religioase, colectarea de donații de îmbrăcăminte și alimente. Respondenții nu au cunoștințe despre cooperare între mai multe agenții sau instituții.

Bariera cea mai mare întâmpinată în lupta împotriva sărăciei, după cum au indicat respondenții, sunt resursele financiare limitate pentru șomeri care doresc să își demareze propria afacere; faptul că unele persoane nu au acces la formări; șomajul de durată și dependența de substanțe (alcool). S-au menționat persoanele lipsite de venituri, abuzurile de diferite substanțe nocive, condițiile sărace de trai. Multe persoane se învinovățesc singure pentru situația în care se află și se resemnează cu statutul de șomer sau de exclus social. Unele persoane asistate au probleme cu accesarea serviciilor de securitate socială sau nu au continuitate în accesarea serviciilor, respectiv serviciile oferite nu se dovedesc sustenabile.

Foto: Leonid Smulskiy

Biroul pentru Șomaj oferă cursuri pentru a pregăti persoanele pentru piața muncii sau ucenicie la locuri de muncă și oferă consiliere pentru carieră.

NOUTĂȚI DE LA VOL.TO

În perioada 14-18 mai, Vol.To, în colaborare cu CSVnet - The National Coordination Network for Voluntary Service Centres, a participat la Târgul Internațional de Carte de la Torino. Acest târg este cel mai mare din Italia și unul dintre cele mai importante din Europa. La standul propriu, Vol.To a organizat mai multe întâlniri pe teme precum voluntariatul, bunăstarea și sectorul terțiar, cu participarea unor politicieni și reprezentanți ai altor centre de voluntariat. La stand au expus peste 160 de publicații, unele pe suport de hârtie, majoritatea însă în format electronic, 20 de centre de servicii reprezentând 10 regiuni din Italia (Abruzzo, Calabria, Emilia-Romagna, Marche, Lombardia, Piemont, Sardinia, Sicilia, Toscana, Veneto). Materialele despre proiectul TAP au fost expuse pe standul principal, iar personalul Vol.To a oferit informații pentru cei interesați despre obiectivele și rezultatele proiectului.

Din martie până în iulie 2015, Vol.To, împreună cu ceilalți parteneri de proiect, analizează datele colectate și pregătește raportul de cercetare referitor la modelele funcționale de asistență socială. Studiul va fi disponibil în curând.

Proiectul TAP a fost prezentat în materialele expuse, iar personalul Vol.To a oferit informații pentru cei interesați.

EDUCAȚIA ESTE CHEIA IEȘIRII DIN SĂRĂCIE - OARE?

Maria Kovacs, CILSDGC

În ultimele trei luni, ne-am ocupat cu procesarea și analiza datelor pe care le-am colectat de la diverși factori interesați din domeniul asistenței sociale. Din perspectiva educatorului, aceasta a fost o perioadă bogată în învățare într-un domeniu care este nou pentru noi. Pentru a înțelege mai bine mesajele persoanelor pe care le-am intervievat într-o etapă anterioară a proiectului, am fost nevoiți să citim documente relevante de politici sociale (legi, hotărâri, metodologii, strategii etc.) care definesc modul de operare în special al instituțiilor publice. Această documentare însăși a fost o experiență interesantă.

Constatarea pe care am apreciat-o însă cel mai mult și care a rezultat din analiza datelor este că – la fel ca noi, cei din educație – majoritatea respondenților noștri sunt de părere că educația este cheia ieșirii din sărăcie. Răspunzând la întrebarea „Care dintre serviciile oferite pentru persoanele sărace sau excluse social sau pentru cele în risc de sărăcie credeți că sunt cele mai eficiente?”, aceștia au răspuns: asigurarea accesului la educație și a participării copiilor la școală (cu ajutorul mediatorului școlar, de exemplu); educarea familiei – cum să realizeze un buget al gospodăriei, ce valoare are munca, ce efecte are sărăcia asupra copiilor; sprijinirea și întărirea celor săraci ca să își facă vocea auzită în comunitate (care pentru mine este sinonim cu educația); formarea adulților pentru a le oferi abilitățile necesare pe piața muncii, asistarea lor pentru a obține și a păstra un loc de muncă, educarea asistenților sociali pentru a veni mai eficient în sprijinul familiilor sărace, pentru a identifica soluții complexe la problemele cu care se confruntă ... Dacă aceste măsuri sunt aparent atât de larg acceptate ca fiind eficiente pentru ieșirea din sărăcie, oare de ce „minimum 6% din PIB pentru educație”, după cum se afirmă în Legea Educației, este „o solicitare nerealistă”, conform ministrului educației din România (citată de Mediafax în 24 noi 2014)?

Majoritatea respondenților noștri sunt de părere că educația este cheia ieșirii din sărăcie.

După interviurile realizate cu cei care se află în stare de sărăcie, noi, cei de la Leido, am urmărit cu atenție mass media. Scopul acestei monitorizări a fost să identificăm poziția tinerilor din societatea noastră. Rapoartele din țări precum Grecia, Italia, Spania și Portugalia arată că pare să apară o „generație pierdută” pe orizont, ca urmare a faptului că cei care au terminat studiile în ultimii ani au dificultăți majore în a-și făuri un viitor de succes. Oare vom asista la o generație de „șomeri profesioniști”? Oare această situație ar trebui să se îmbunătățească odată cu relansarea economiei, când vor exista mulți tineri cu diplome obținute recent care să preia locurile de muncă noi. În Olanda, șomajul în rândul tinerilor nu este vizibil, deși e clar că există puține slujbe permanente cu venit decent și suficient pentru ca tinerii să își permită un trai independent.

Seminar pentru studenți

În 8 mai, am susținut un seminar în cooperare cu Universitatea din Haga la care au participat 130 de studenți. Am constatat că tinerii din olanda sunt încă optimiști referitor la viitor, dar după cum am reținut din prezentarea unui lector de la universitate, statisticile nu prea oferă motive pentru acest optimism. Acest lector a încurajat o altă abordare ca pregătire pentru părăsirea școlii: „acceptați un loc de muncă mai modest și – dacă puteți – demarați-vă propria afacere” – aceasta a fost sugestia sa pentru o primă etapă a vieții de adult ocupat.

LifeManagement

Organizația europeană EBC*L a elaborat recent programul de carieră EBC*L LifeManagement. Nou considerăm că abordarea acestui program poate fi foarte utilă atât pentru tineri, cât și pentru cei mai înaintați în vârstă care se află la răscruce în carieră. În următoarea etapă a proiectului, dorim să oferim acest program în cadrul atelierelor pe care le vom propune grupului nostru țintă.

Informații despre program găsiți la <http://www.ebcl.at/lifemanagement/>

Seminar în Haga, 8 mai 2015

În plus, lectorul a adăugat că este important ca tinerii să se concentreze încă de la început pe opțiuni de carieră care oferă o diplomă și pe identificarea unor posibilități de a combina învățarea cu experiența de muncă. Eu am subliniat că astfel de lucruri pot fi învățate din bunele practici ale altor țări. De asemenea, am remarcat că tinerii din Olanda au o poziție relativ bună în societate, comparativ cu țările cu rate foarte mari ale șomajului – dar am atenționat, de asemenea, că prea mult optimism poate conduce la automulțumire.

Aproape 13 milioane de persoane se află în risc de sărăcie sau excluziune socială în Spania – 27,3 procente din populație, sau aproape una din trei persoane – conform unui studiu (n.r. recent) publicat de European Anti-Poverty Network (EAPN), o coaliție de ONG-uri, grupuri de inițiativă și organizații europene. Datele din Spania, care reflectă situația din 2013, contribuie la partea raportului despre evoluția vulnerabilității sociale între 2009 și 2013, cei mai grei ani ai crizei economice. Studiul s-a bazat pe date oficiale ale institutului spaniol de statistică și ale altor instituții și organizații.

În cadrul proiectului „TAP – Împreună împotriva sărăciei”, în perioada noiembrie 2014 – martie 2015, am intervievat 10 reprezentanți ai unor instituții de asistență socială. Studiul a urmărit să diagnosticheze modele de asistență socială. În Spania, persoanele care recurg la aceste servicii sunt șomerii, familiile cu mulți copii (3 sau mai mulți), persoanele cu abilități modeste și cu nivel de educație redus, persoanele cu venituri mici. Principalele servicii care se oferă actualmente în Spania pentru persoanele sărace și excluse social sunt ajutorul financiar, consiliere și formări. ONG-urile rămân cele mai active în domeniul combaterii sărăciei. Opinia generală a populației țării în această privință este că cele mai eficiente servicii pentru cei

săraci și excluși social sunt educația și sprijinul psihologic, precum și sprijinul oferit în procesul de căutare a unui loc de muncă.

Am realizat o anchetă în Spania și în ceea ce privește fenomenul sărăciei, în care am vizat un grup de 15 persoane care în momentul participării la interviu erau într-o situație de risc sau de sărăcie și excluziune socială. Concluzia generală a acelei anchete a fost că majoritatea persoanelor intervievate avuseseră un nivel de trai mai bun în 2009 și că așteptările lor legate de viitor vizează găsirea unui loc de muncă prin care să își poată asigura venitul necesar pentru a-și întreține familia.

Ambele anchete au fost realizate de către Aurora Gómez García, expert tehnic, Senara Foundation și Margarita Morales Sánchez, director de proiect, Senara Foundation.

Aproape 13 milioane de oameni sunt în risc de sărăcie sau excluziune socială în Spania – 27,3 procente din populație, sau aproape una din trei persoane – conform unui studiu (n.r. recent) dat publicității de către European Anti-Poverty Network (EAPN), o coaliție de ONG-uri, grupuri de inițiativă și organizații europene.
